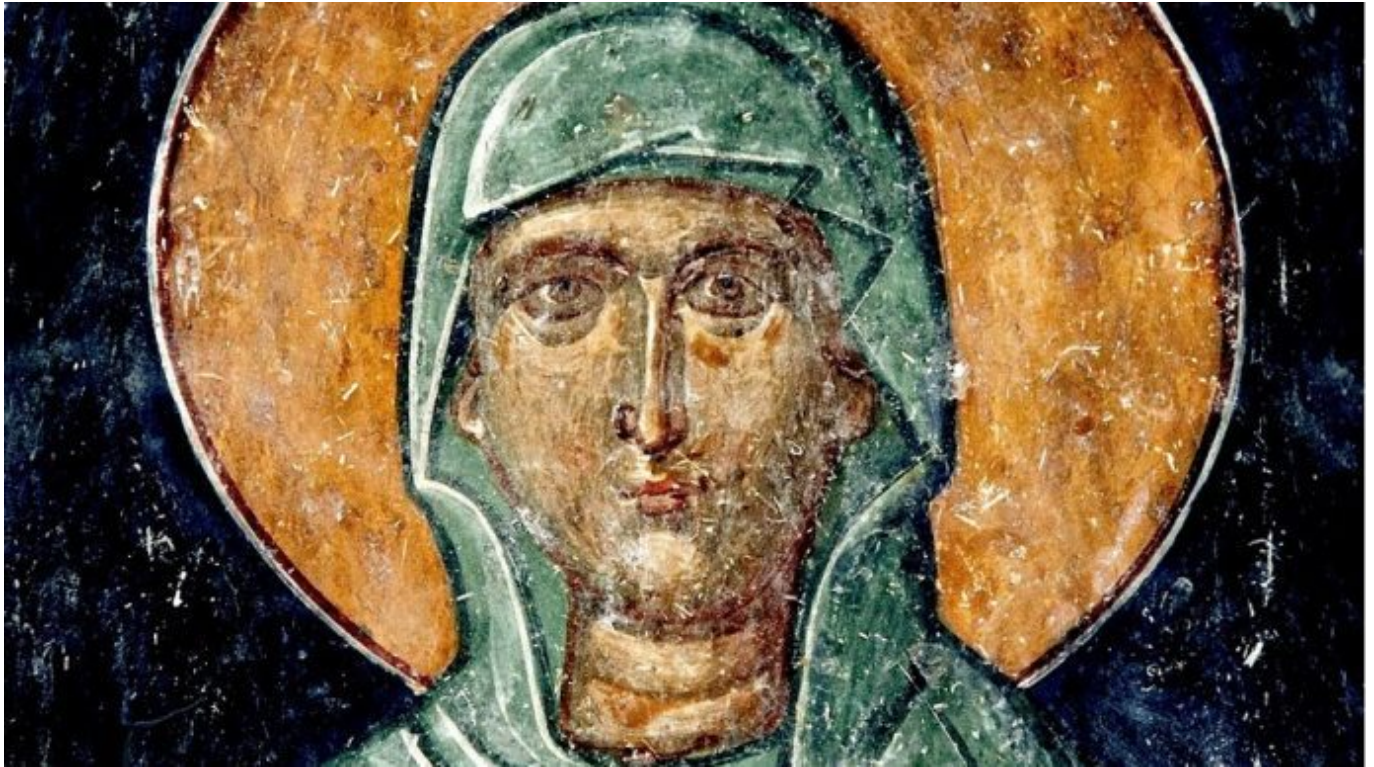

Ισαπόστολος Θέκλα: Το παράδοξο βάπτισμά της στην λίμνη με τις φώκιες - Η διάσωσή της από τους εξαγριωμένους ταύρους

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αφού την πήραν, λοιπόν, από εκεί, οδηγήσαν την Αγία Θέκλα σε μια πολύ βαθιά και φοβερή λίμνη, μέσα στην οποία υπήρχαν πολλές φώκιες. Μόλις η Αγία είδε τη λίμνη, έπεσε μέσα σε αυτή λέγοντας: «Στο όνομά σου, Κύριέ μου Ιησού Χριστέ, λαμβάνω σήμερα το άγιο Βάπτισμα».

Οι γυναίκες έκλαιγαν, νομίζοντας ότι θα την έτρωγαν οι φώκιες και θα χανόταν μια τέτοια ομορφιά, και την παρακαλούσαν να μην μπει μέσα.

Όμως αμέσως κατέβηκε από ψηλά θεία βοήθεια, σαν φωτιά και αστραπές, από τις οποίες οι φώκιες πέθαναν, ενώ ένα σύννεφο σκέπασε τη Θέκλα για να μην τη βλέπουν γυμνή όσοι στέκονταν γύρω.

Έριξαν τότε στη λίμνη άλλα, αγριότατα θηρία. Αλλά οι γυναίκες έριξαν μέσα

νάρδο, κασία και άμωμο, ώστε τα θηρία να αποκοιμηθούν από την ευωδία των μύρων και να μην την βλάψουν, όπως και έγινε.

Τότε ο ηγεμόνας Αλέξανδρος είπε στον ανθύπατο: «Έχω δύο αγριότατους και φοβερότατους ταύρους· ας την δώσουμε σε αυτούς να τη θανατώσουν».

Κι εκείνος απεκρίθηκε: «Κάνε ό,τι θέλεις μαζί της εσύ, γιατί εγώ δεν βάζω πια χέρι πάνω της».

Αφού λοιπόν την έδεσαν, την έβαλαν στους ταύρους, τους οποίους έκαιγαν με πυρωμένα σίδερα και τους κεντούσαν για να αγριέψουν χειρότερα.

Αλλά και τότε αυτοί δεν έκαναν τίποτα, ενώ τα δεσμά της Αγίας λύθηκαν, η φωτιά έσβησε κι εκείνη στεκόταν αβλαβής.

Η Τρύφαινα, βλέποντας όλα αυτά τα μαρτύρια και τις θλίψεις, λιποθύμησε και έπεσε στη γη σαν νεκρή.

Ο Αλέξανδρος φοβήθηκε, επειδή η Τρύφαινα ήταν συγγενής του Καίσαρα, και λέει στον ανθύπατο: «Διάταξε να βγάλουν έξω τη Θέκλα κι ας πάει όπου θέλει, για να μην το μάθει ο βασιλιάς για την Τρύφαινα και μας θανατώσει».

Αφού ο άρχοντας προσκάλεσε την Αγία, της είπε: «Ποια είσαι; Για ποιον λόγο δεν σε έβλαψαν τα θηρία;».

Εκείνη απεκρίθηκε: «Είμαι δούλη του Ιησού Χριστού, του αληθινού Θεού, ο οποίος έχει την εξουσία της ζωής και του θανάτου. Όποιος πιστεύει σε Αυτόν, δεν τον αγγίζει καμία βάσανος, ενώ όποιος δεν πιστεύει, λαμβάνει τον αιώνιο θάνατο».

Ακούγοντας αυτά ο άρχοντας, διέταξε και την έντυσαν.

Εκείνη τότε του είπε: «Ο Θεός να σε ενδύσει με σωτηρία την ημέρα της κρίσεως».

Τότε ο άρχοντας έγραψε γράμμα προς τους Ικονιείς, λέγοντας: «Σας χαρίζω τη θεοσεβή Θέκλα».

Χάρηκαν λοιπόν όλες οι γυναίκες και με δυνατή φωνή δοξάζαν τον Κύριο λέγοντας: «Ένας είναι ο μέγας Θεός, που γλίτωσε τη δούλη του από τόσους κινδύνους».

Η Αγία Θέκλα τιμάται στις 24 Σεπτεμβρίου.

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Σεπτέμβριος, τόμος 9ος / Επιμέλεια Στέλιος Κούκος